

Faleš lásky - Poutníci

R: Poslyšte nás, vy dívky něžné,
sliby mužů lež provází,
jejich láska k vám jak hvězda bledne,
v noci září, s jitem odchází.

1. Muž vypráví příběhy vzletné,
přesvědčí vás i láskou svou,
pak však odchází, dvoří se jiné,
vás nechá být smutkem zlomenou.
2. Já chtěl bych být třeba malým ptáčkem
a křídla mít, jak má on sám,
faleš lásky vzít a opatřit zámek
a odlétnout s ním k výšinám.

R:
3. Láska je zlá i kouzel plná,
vždy půvabná, když rozkvétá,
proč však uvadá a stárím chladně
[: a zrodí pláč, když odlétá? :]